

ASGER CHR. HØJLUND ► Den vigtigste "gerning" af dem alle er at stole på Gud i alle ting

MINDEORD ►

Den 9. august 2017 tog Ølgod-kredsen afsked med Elna Andersen, og mange fulgte til hendes sidste hvilested på Ølgod kirkegård. Elna døde, 87 år gammel, den 2. august på Plejehjemmet Klokkebjerg, hvor hun havde boet siden maj.

Sommeren 1950 var Elna elev på LM's Højskole i Hillerød. Senere samme år blev hun gift med Otto Andersen. De købte en gård i Vestkær ved Ølgod. Elnas arbejdsplads var hjemmet og landbruget, her voksede tre drenge og to piger op – og senere kom mange børnebørn og oldebørn til. Senere købte de hus på Enghavevej i Ølgod.

Vi har haft mange samtaler med Elna og Otto, som vi var i bibelkreds med. Elna havde en positiv indstilling til livet, og hun fulgte meget med i LM's

missionærers arbejde. Hun og Otto havde den glæde at besøge deres søn Erik og hans familie, der var missionærer i Afrika.

I Ølgod-kredsen var Elna en tro støtte ved møderne, hvor hun i mange år stod for at lave kaffen til seminormøderne. Hun bagte også selv til disse møder. Elna var også med i strikkekredsen, så længe helbredet tillod det.

Æret være Elnas minde.

Irene og Søren Christensen
Ølgod

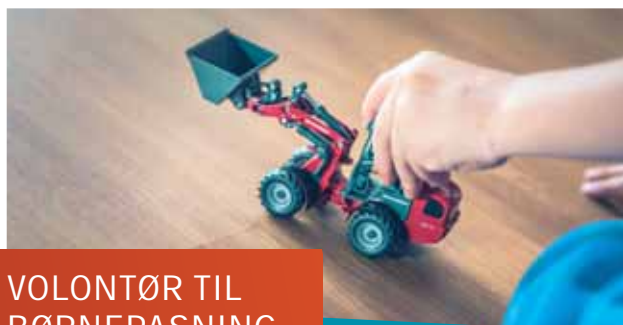
Tro & Mission bringer gerne mindeord. Et passende omfang er 1.000 anslag inklusive mellemrum. Er det længere, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

Missionær barn født

Fredag den 15. september kom Salome Roager til verden – 2920 gram og 50 centimeter.

Salome er datter af Inge-Marie og Simon Roager, der er missionærer i Mara i Nordtanzania, hvor de arbejder med bibelundervisning og evangelisering.

Familien er på orlov i Danmark indtil sommeren 2018 og bor i Ølgod. *kl*

VOLONTØR TIL BØRNEPASNING

En ny missionærfamilie har brug for pasning af deres søn på halvandet år, så de kan få tid og ro til at koncentrere sig om undervisning og forberedelse – først i England og siden i Cambodja.

Behovet for en volontør strækker sig fra 1.1.2018 og resten af året, måske frem til 1.4.2019 – men vi er også interesserede i at høre fra dig, hvis du kan tage en del af perioden.

Få mere at vide

Læs stillingsbeskrivelsen på www.dlm.dk/job eller kontakt missionskonsulent Bent Olsen på bo@dlm.dk.

Ansøgningsfrist: 5. oktober

Luther genopdagede de gode gerninger

Du skal ikke gøre godt for Guds skyld, men for din nabos skyld

AF ASGER CHR. HØJLUND

Oftentimes hører man folk sige, at Luther gør op med de gode gerninger. Det har jeg lyst til at slå en tyk pæl igen. Det er simpelthen ikke rigtigt!

Det er rigtigt, at Luther gjorde op med gerningerne som grundlaget for vores forhold til Gud. Det var den plads, gerningerne havde fået i den katolske kirke. Ikke at katolikkerne ikke godt vidste, at vi mennesker har behov for Guds nåde. Gud må med sin nåde forvandle hjernerne. Men det må så også vise sig i gode gerninger. Det var det, dommen handlede om. På den måde blev det alligevel de gode gerninger, ens tro og gudsforhold kom til at dreje sig om.

Det var det, Luther afviste. Det er at bygge sit gudsforhold på særdeles usikker grund. Det er som at samle vand i cisterner, der er sprukne, siger Luther et sted med et billede fra Det gamle Testamente. Det siver lige så stille ud.

Troens forhold til Gud

Vores gudsforhold må vi bygge på en helt anderledes sikker grund. Ikke på hvor gode kristne vi er, hvor gode vi er til at undgå at synde og så videre. Bygger vi vores liv på det, går det enten sådan, at vores liv synker i grus, eller også bliver vi nogle selvglade farisæere, der ser ned på dem, som det ikke lykkes så godt for.

Og intet er fjernere fra det liv, Gud ønsker af os. Gud vil,

"Ved troen fødes man så at sige ind i det forhold til Gud, som Adam og Eva blev skabt til," siger professor Asger Chr. Højlund.

FOTO: PIXABAY

Når Luther taler om gode gerninger, handler det om de helt almindelige gerninger. Som at stå op og tage sig af sin baby, når den skrider.

at vi skal bygge vores forhold til ham på hans nåde mod os alene. Den, som han både har vist og vundet til os i Kristus. Det skal være omdrejningspunktet for vores liv.

Men netop hvor et menneske får det forhold til Gud – eller måske skal vi sige: begynder at få det forhold til Gud, for det er rigtig svært bare at være dem, der tager imod – netop der, sker der noget i et menneske. Man får øje på Gud som sin far og skaber – det er det allervigtigste. Og man får øje på de andre som nogle, Gud elsker akkurat som en selv.

Ved troen fødes man så at sige ind i det forhold til Gud, som Adam og Eva blev skabt til. Det er også det, troen ifølge Luther handler om. I troens forhold til Gud fødes et nyt liv. Ikke at den gamle tænkemåde er forbi. Den bliver ved med at spænde ben for os. Men noget nyt er blevet til. Og skal sætte sig igennem i vores liv.

Liv i taknemmelighed

Det er derfor, jeg begyndte med at sige, at det ikke er rigtigt, at Luther gør op med de gode gerninger. Snarere tvært imod. Hans genopdagelse af troen som omdrejningspunktet for vores forhold til Gud var også en genopdagelse af de gode gerninger.

Luther skrev en bog, der simpelthen hed *Om de gode*

gerninger. Den er én lang udlægning af de ti bud med masser af konkret vejledning i, hvordan Gud vil, vi skal leve. Der er et konkret liv, Gud vil have os til at leve. Det begynder allerede nu, midt i denne syndens og dødens verden.

Med omdrejningspunkt i den "gerning", der er den vigtigste af alle, nemlig at stole på Gud i alle ting og holde hans magt og barmhjertighed op imod al tvivl og alle fald.

Vi bliver ved med at være syndere, ja, og derfor er det enormt godt, at vi i troen har del i Kristi retfærdighed. Men det ophæver ikke det nye liv, snarere tværtimod.

For nu kan det blive til noget med den godhed, Gud er ude efter, nemlig et liv i taknemmelighed mod og afhængighed af ham og i tjeneste for sin næste.

Almindelige gerninger

Blandt Luthers tilhængere var det nogle, som mente, at man i kirken kun skulle høre om nåden og tilgivelsen, ikke om Guds vilje med vores liv. Luther havde et voldsomt opgør med dem. Han kaldte dem "antinomere" (det vil sige dem, der er imod loven) og siger et sted om deres forkyndelse:

"Det er at tage Kristus bort og tillintetgøre ham, hvor han prædiker størst. ... Thi den Kristus eksisterer ikke, som er død for de syndere, som

ikke efter syndernes forladelse afstår fra synderne og fører et nyt liv."

Der er en side ved Luthers tale om gode gerninger, som er vigtig at få med, nemlig at det handler om de helt almindelige gerninger. At man tager sig af sin familie, står op, når babyen skrider, er trofast mod sin gamle mor, knokler for at få enderne til at nå sammen, gør sit arbejdsordentligt som mekaniker, lærer og så videre.

Luther taler om de gode gerninger som gerninger, man gør i kald og stand.

Lige der, hvor man er

I den katolske opfattelse af de gode gerninger spillede den slags gerninger ikke nogen rolle. Det var jo noget, man nærmest var tvunget til at gøre, ikke noget, man gjorde, fordi man var kristen. Så var der mere ved dem, der tog på anstrengende pilgrimsrejser eller gav deres formue til kirker og klostre.

Lidt af det samme møder vi i dag, når der bliver talt om Guds riges gerninger som det rigtig fine, mens det daglige ikke spiller nogen rolle.

Sådan bliver det let, hvor gerningerne skal bruges til at underbygge ens forhold til Gud. Men når det er Kristus og ham alene, vi skal bygge vores forhold til Gud på, bliver der på en helt anden måde plads til at tjene Gud lige der, hvor man er.